

itt a hírneves Corsi-nál végleges kiképeztetését nyerte. 1865-ben Asti-ban lépett fel a »La Favorita« c. operában, majd Modenába hívták, onnan Fiuméba szerződött. 1864. ápr. 28-án fellép a Nemzeti Színházban a »Troubadour« Eleonorájában, miről a »Zenészet Lapok« így ír: »Hangja a magasban erőteljes, csengő és könnyed, a mélyben szinte s e mellett oly szimpatikus, hogy hozzá hasonlót nemzeti színpadunkon rég nem hallottunk.« 1866. máj. 3-án újra vendégszerepelt a Nemzeti Színházban, mire drámai énekesnőnek szerződtek. Hülés következtében hirtelen elvesztette a hangját. Jobb szerepei: Margit (Faust), Fides (Próféta), Rosina (Sevillai borbély), Eleonora (Troubadour), Selika (Afrikai nő), stb.

Mányoky Gizi, színésznő, sz. 1894-ben, Ujvidéken. Színpadra lépett 1912-ben. Operett-színpadokon lépett fel. 1924. óta nem szerepel.

Mányoky Kató, színésznő, sz. 1898-ban, Tapolcán. Színpadra lépett 1923-ban. (Víg-színház.)

Manzotti Luigi, balletszerző, sz. 1838-ban. Előbb ballettáncos volt, de csakhamar áttért a zeneszerzésre. Nagyszerűen értett a káprázatos szcenikai hatások kiterveléséhez és balletjeit ő maga rendezte. Legsikerültebb műve az »Excelsior« (L. o.), mely nálunk is száznál többször volt műsoron, a M. Kir. Operaház játékrendjén.

Márai Sándor, újságíró, az »Ujság« munkatársa, jeles színikritikus. Fordítása: »Fajankó«, vj. 3 felv., írta Achard Marcel. Bem. 1930. jan. 10. Magyar Színház.

Marak Ottó, a hamburgi Stadt-theater magyar születésű tenorénekese, 1912. jan. 20-án fellépett a Magyar Kir. Operaházban, a »Parasztbecsület« Turiddu-jában és a »Bajazzók« Canió-jában.

Máramarossziget színe szete. E kies fekvésű várost 1810-től kezdve elég sűrűn fel-felkeresték a különböző magyar színész-csapatok. Így 1821. nyarán a kolozsvári társulat, 1833-ban Keszy József, 1838-ban Demjén Mihály, 1864-ben pedig Kocsi-sovszky Jusztin társulata működött itt rö-

videbb-hosszabb ideig. Később, a 70-es években Krecsányi, Gerőffy, Bényei társulatai, majd — a 80-as években — Csóka Sándor, Gerőffy, Nagy Vince társulatai váltogatták egymást a városban. Ebben az időben a »Korona«-vendéglő nagy terme szolgált színház helyiségül, de 1880. okt. 3-án Urányi Imre orsz. gyűl. képviselő buzgólkodására megalakult a »Színházlétesítő bizottság«. 1884-ben ugyan az állandó színház építésének tervét költséghiány miatt elvetették, de 1887-re mégis elkészült a nyári színpark, mely u. a. év május 21-én Szabó Sándor prologusával meg is nyílt. Nagyban emelte a megnyitási ünnep fényét Prielle Cornélia, aki Csiky Gergely a »Buborékok« című vígjátékában mint vendég lépett fel ez alkalommal. A színpark 35 ezer forintba került. Elfér benne 750 személy. Színpadja tágas, nagyobb személyzetű darabok játszására is alkalmas. Nevezetessége az előfüggöny, amely 1837-től kezdve a Nemzeti Színház előfüggönye volt, melyet — érthetetlen okból — a máramarosszigeti színparknak ajándékoztak. A színparkban 1887. június 16-án Komjáthy János debreceni színtársulata kezdte meg előadásait a »Himfy dala«-val. Máramarossziget általában a debreceni színtársulat egyik nyári állomása lett s így ide járt nyaranta játszani Leszkay András, majd Makó Lajos és Zilahy Gyula társulata is s csak 1913-ban kapta meg a színparkot a nagyváradi színtársulat, melynek igazgatója akkor Erdélyi Miklós volt. Ugyanebben az évben határozta el a színügyi bizottság egy új (vasbeton) színház építését, de a világháború közbejött e terv keresztülvitelét megakadályozta. 1914. júl. havában ismét a nagyváradi társulat járt itt, majd 1917. jún. 3-án Kiss Árpád az igazgató, egy év múlva (1918. jún. 15.) Heltai Jenő debreceni gárdája talál itt otthont. Színházi vonatkozásban legnagyobb nevezetessége e városnak, hogy itt született Prielle Cornélia s a nagy művésznő bútoraiból és relikviáiból a város egy »Prielle Cornélia-szobá«-t létesített.

Máramaros vármegye 1795. szeptember 14-én arra kéri a Helytartótanácsot, hogy a magyar nemzet és nyelv érdekében az első színtársulat állandósítását előmozdí-